

מ"ת 41922/09 - מדינת ישראל נגד בן חבושה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 41922-09 מדינת ישראל נ' בן חבושה(עוצר)
תיק חיזוני: 409754/2017

בפני כבוד השופטת ענת חולתה
מבקשת מדינת ישראל
נגד בן חבושה (עוצר)
משיב

ההחלטה

1. בפני בקשת המדינה לעזר את המשיב עד תום ההליכים נגדו.
2. נגד המשיב, לצד נובמבר 1997, הוגש כתוב אישום המיחס לו החזקת נשק - אקדח "יוניק", לא תקין המסוגל לירוח כדור שבכוcho להמית אדם שהוסתר בתוך גרב על אדן החלון בחדרו של המשיב וכן אקדח "ברטה" המסוגל לירוח כדור שבכוcho להמית אדם וכן מחסנית ובה 8 כדורים תואמים, שהוסתר סמוך למחסן הנמצא בצדם בית מגוריו של המשיב.
3. המדינה עותרת למעזר המשיב עד תום ההליכים נגדו בשל המ██וכנות העולה מעשי ומפנה לכך שהחזק נשק טען עם מחסנית וכדורים בחצר ביתו וכן מפנה לחזקת המ██וכנות הסטטוטורית הקיימת על פי חוק.
4. למשיב אין הרשות קודמות וכיים בעניינו רישום פלילי, ללא הרשעה מבית משפט לנער.
5. ביום 25.9.17 הסכים ב"כ המשיב לקיום של ראיות לכורה ועילת מעצר, אך טען לנסיבות המצדיקות לדעתו שחרור המשיב לחופה, אף ללא קבלת תסוקיר שירות המבחן. להלן תמצית הטענות:
 - א. קיימם כריסטום ראייתי בכל הנוגע להחזקת אקדח ה"יוניק" לאור חווות הדעת הקובעת, כי האקדח לא קנה, לא תקין ולא מסוגל לראות.
 - ב. הנسبות בהן החזק המשיב באקדחים מלמדים כי אינו מסוכן, על פי החלטת **אבו מועך**: המשיב התיעצב במשטרת מיד שנקררא, הודה מיד, מסר מיזמתו פרטיה האקדח שהוחבא מחוץ לבית ומסר את מיקומו וכן מסר גרסה לגבי נסיבות מציאת כלי הנשק על ידו. עצם מסירת הגרסה ושיטור הפעולה מלמדים כי ניתן לתת במשיב אמון.

המשיב החזק את הנשק התקול בחדרו כי הבין שאין בו סכנה ואת האקדח השני החביא מחוץ לבית. המשיב מסר כי מצא את כלי הנשק בשדה ותכנן למסרם למשטרה, מיד עם שבו לאלית - נסעה אשר תוכננה מראש. המשיב הגיע לתחנת המשטרה לשירות מאילת מיד כשיצרו אליו קשר.
אין ראיות הסותרות את גרסת המשיב. אף במידע שהוביל לחיפוש בביתו לא מוזכרים כל נשק. על כן צריך

עמוד 1

להניח בשלב זה את הדבר לזכותו.

ג. מכל אלה למדים, כי המשפט נמצא בתחום הסולם בדרגת שנקבע בבש"פ ابو מוך, ועל כן יש לשחררו לחופת מעצר. נוכח גילו הצעיר של המשפט, היעדר הרשות קודמות והזמן ההמתנה הממושך הנחוץ לקבלת תסקירות שירות המבחן ביום אלה עתר ב"כ המשפט כי בית המשפט יבחן את החלופה עצמה ללא צורך בקבלת תסקיר.

ד. ב"כ המשפט הגיע לעינוי אסמכתאות שונות, לרבות במקרים חמורים יותר בהם שוחררו נאשמים לחופת מעצר, אף ללא תסקיר.

ה. החלופה המוצעת היא בבית אחיו בעיר שדרות, תחת פיקוח גיסתו (اشת האח) ואמה (חמותו של האח).

6. המדינה מתנגדת לשחרור המשפט לחופת המוצעת ובחצי מהתנגדה גם לקבלת תסקיר בעניינו של המשפט. להלן תמצית טענות המדינה:

א. לגבי אקדח היונייק' עולה מחוות הדעת שגם אם אינו מסוגל לירוט עכשו יכול להיות שימוש בעתיד.

ב. כלי הנשק נתפסו אצל המשפט באמצעות כלבן, לאחר שהמשטרה הגיעו אל המקום בעקבות מידע שענינו סמים. אקדח ה'ברטה' נתפס בין החומה ובין מחסן הבית כשהוא מוחבא. אקדח היונייק' נתפס על אדן החלון בחדרו של המשפט.

ג. בכלל הנسبות לא ניתן לקבוע כי נסורתה חזקה המסתוכנות הסטטוטורית יש למקם את המשפט במרכז ה"סולם" על פי החלטת **אבי מוך**: המשפט מוסר שנגע באקדח; החליף גרב; בדק אותו; הסבבו מדוע לא העיק מיד משטרת או לא מסר את כלי הנשק אינו סביר, האופן בו השאיר את האקדח מוחבא בחצר אינו מתישב עם גרטסטו, בעיקר כשהנשק נמצא טעון ומוקן לירי. בהודעתו המשפט אף אמר שבתחילתה תכנן למכור את הנשק.

7. עינתי בתיק החקירה וכן באסמכתאות אליה הפני הצדדים ובאסמכתאות נוספות. בסופו של דבר אני סבורה, כי התיק שבפניי גובליל עצם האפשרות לשחרור לחופת מעצר. ואולם, נוכח גילו הצעיר של המשפט והיעדר הרשות קודמות אני סבורה שיש מקום לקבלת תסקיר שירות המבחן לפני החלטה סופית על מנת שייהו בפניי מכלול הנתונים. להלן נימוקי.

8. לעניין התשתית הראיתית - אכן, מחרוז"ד המומחה מיום 19.9.17 עולה, כי אקדח היונייק שנapterס בחדר המשפט הינו שלא קנה, חלוד ולא ניתן לבצע ידי במצבו. טענת המדינה, כי מדובר בנשק שניתן יהיה לעשوت בו שימוש בעתיד לא נתמכה בראייה המציאות. אף טענה (שלא נטענה בפניי במפורש) כי מדובר ב"חלק... של כלי צזה" (ראו סעיף 144(ג)(1) סיפא לחוק העונשין) אינה מצוינת במפורש בחומר הדעת שבתיק, אף שהיא מסתברת מחוות הדעת וכן מאישור הקצין (מסמר לג'). בנסיבות אלה אני קובעת, כי קיימם קרוסום בכל הנוגע לפרט הראשון בסעיף 1 לעובדות כתוב האישום.

9. לו הואשם המשפט בפרט זה בלבד, הייתה סבורה כי יש בכרסום הראיתי כדי להצדיק בחינת חופה ללא תסקיר, וזאת היה לנור כי עניינו של המשפט דומה במקצת להחלטה בעניין **חימה** (מת (א-מ) 36898-03-15) שהוגשה לעינוי על ידי ב"כ המשפט. אלא שבענייןינו אין הדבר כך, שכן אין חולק כי מלבד

אקדח ה"יוניק" החזק המשיב גם אקדח "ברטה" תקין, עם תחמושת.

.10. המעשימים המיויחסים למשיב מקימים חזקת מסוכנות סטטוטורית. לא אוכל לקבוע כלל, כי חזקת המסוכנות נסתרה במקרה זה או כי יש מקום את עניינו של המשיב בפניו ב"תחתית הסולם" על פי החלטת **אבו מוו**. אני סבורה, כי טיעון המדינה ולפיו מכלול הנסיבות מלמד כי המשיב מצוי במרכז המדרג תואם יותר את חומר הריאות:

א. אקדח ה'ברטה' נתפס כשהוא מוחבא מחוץ למחסן הבניין, כאשר המחסנית ובה כדורים בתוך האקדח (ראו למשל דוח פעליה של השוטר סיישה, מסמך נ').

עزم החבאת אקדח טען ומוכן לירוי מוחוץ לבית איננה מתישבת כלל עם החזקה 'תמיימה' והיא מתישבת בהחלטת עם החזקה צופה פנוי מעשה פלילי - בין על ידי המשיב ובין על ידי אחר מטעמו או באמצעותו.

ב. המשיב מסר גרסה ולפיה מצא את שני כלי הנשק באקראי בשדה يوم קודם לכן. לטענתו, את הנשק החלוד והבלתי תקין בחר להשאר בבית (על אדן חלון חדרו, המצוי בקומה השלישית, מוחוץ) ואת הנשק התקין, עם מחסנית "בפנים" בחר להחביא "בשכונה" ליד המחסן כי פחד "شمישחו יגע בה". לדברי המשיב בחקירה: "אחד לא הפרע לי שיהיה לעמלה כי הוא חלוד לא טוב וזה שטוב פחדתי לשים לעמלה ואמרתי ככה לפחות אם יגנוاني יילך להביא למשטרה את השני".

גם אם תתקבל גרסתו של המשיב לעניין אופן הגעת כל הנשק לידי - דבר שאין מקום להתריר בהליך זה אלא במסגרת התקין העיקרי - אין בהסביר התמורה על פני הדברים כדי לסתור את חזקת המסוכנות. המחשבה, כי אקדח תקין ומוכן לירוי יהיה "בטוח" יותר במקום ציבורי מאשר בכל מקום אחר בביתו, לרבות אדן החלון בקומה השלישית מוחוץ אליו יש כניסה רק מTower חדרו של המשיב (ראו גם בהודעתה האם) בלתי מתאפשרת על הדעת.

הדברים נכונים בפרט, מקום בו עולה בבירור מהודעתה אמו של המשיב כי רק היא והמשיב גרים בבית, כי "אף אחד" לא נמצא בבית, כי בממ"ד מתגורר המשיב לבדו וכי בבית כספת המיועדת בין היתר לאחסון אקדח אותו היא נשאת בראשו עקב עבודתה כמאבטחת. לא כל שכן, מפתח המחסן נמצא בחדרו של המשיב והאם מסרה בהודעתה כי אין לה גישה למחסן ואף לא ידעה היכן מצוי המפתח. חרף זאת, בחר המשיב לפעול כפי שפועל. המדובר בהתנהגות החזקה המסוכנת ודאי שהיא סותרת אותה.

ג. עוד אוסיף בעניין זה, כי האקדח היה עטוף בגרב השיר למשיב, כפי שזווהה על ידי אמו בחקירה. המשיב מסר בחקירה, כי זرك את הגרב המקורי בה נמצא האקדח דרך החלון והכנסים אותו לגרב שלו שמצא בבית ואצ' יצא להחביא את האקדח "בשכונה" ליד המחסן. אין בכך המשיב סביר מדוע בחר לעשות כן וגם התנהגות זו מתישבת יותר עם החזקה למטרות פלilioות מאשר עם החזקה 'תמיימה'.

ד. המשיב טוען, כי חשב בתחילת למכור את האקדחים ולאחר מכן תכנן למסור אותם למשטרה אך לא עשה כן באותו הרגע, כי רצה לנסוע לאילת. לדבריו, לאחר הבאת האקדחים אל הבית והחבאותם נסע לאילת במונייה וחזר משם עם זימון לחקירה. לדבריו לא רצה הגיע לחקירה "לא הרגיש לכך", לא רצה שייעכו אותו וגם לא חשב לדוח על כל הנשק טלפונית. לא נמסר, כי דבר מה דוחף המתין למשיב באילת במועד ספציפי. כאמור, מהימנות גרסת המשיב תיבחן במסגרת התקין העיקרי על ידי המותב

המתאים ולא כאן המקום לקבוע אם היא נכונה או שקרית. אך ניתן בהחלט לקבוע כבר בשלב זה, כי גם אם המשיב דבר אמת, גרסתו אינה מתיששת כלל עם השכל הישר ועם התנהגות מוצפה סבירה של אדם תמים מן היישוב הנתקל באקרים באקדים בשטח פתוח ואין בה להחליש את חזקת המסוכנות.

לא אוכל ליחס משקל רב, כנטען על ידי ב"כ המשיב, לעובדה כי המשיב סיפר מיזמתו בחקירה על מקום המצאו של אקדי ה'ברטה' שכן לא יכולה להיות מחלוקת אמיתי על כך, כי בעת החיפוש ביום 12.9.17 אחר הצהרים בוצע החיפוש בנוכחות אמו של המשיב, לרבות תפיסת האקדי במחסן. אף נכתב בדוחות השוטרים (ראו מסמך א' - דוח הפעולה של השוטר רחמים ומסמך ב' הנ"ל) כי אמו של המשיב יצרה עמו קשר טלפוני במעמד זה וגם המשיב מסר בחקירותו, כי ידע עבור לחקירתו שהתבצע חיפוש בבית.

11. בהקשר זה אציג, כי לא ניתן ללמידה גם מעניין **עמראני** (מת (ב"ש) 67296-01-17) שם נקבע מפורשות על ידי בית המשפט, כי מדובר במי שהחזק בנסיבות מיוחדות ציד בלבד - דהיינו מצוי בرف הנמור (קטגוריה ו') על פי ה"סולם" שנקבע בהלכת **אבי מום**. באותו מקרה שוחרר הנאשם בתנאי מעצר בית מלא והפקודה בסך 10,000 ל"נ.

12. בכלל הנسبות אני סבורה, כי המסוכנות העולה מן המិוחס למשיב ומהתנהלו עמו הכוללת מלמדת על מסוכנות רבה. עוד אני סבורה, כי לא ניתן להקל ראש כל בהחלטה להחזק בנסיבות מוקן לירוי המוחבא במקום ציבור. הסבירו של המשיב מתחילה ועד סוףם, גם אם אין זה השלב הדיווני להעיר את עצם אמיתותם, אינם מתאפשרים על הדעת כסבירים סבירים של אדם תמים מן היישוב שאיננו מסוכן לשalom הציבור. אני סבורה, כי המשיב לא עמד כלל בנטל להראות, כי נסורתה חזקת המסוכנות הסטטוטורית בעניינו וכי הוא מצוי ברף התחתון של המדרג על פי הלכת **אבי מום** לא אוכל להיענות לבקשת שיקול שחרור לחילופה המוצעת. הדברים נאמרים ביותר שאות, נכון הצעת החלופה בתחום העיר שדרות.

13. אם מצאתי לנכון להפנות את עניינו של המשיב לשירות המבחן הרי זה אך ורק בשל גילו הצעיר והעובדת שלחוonto רישום פלילי בודד, ללא הרשעה, מבית משפט לנוער. בהחלטות השיפוטיות שהוציאו לעינוי על ידי ב"כ המשיב, נשלחו נאשמים לבחינה על ידי שירות המבחן גם בנסיבות חמורות אף יותר ועל כן יש לאפשר לכל הפחות את הדבר גם במקרה זה.

14. נכון האמור לעיל, אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של המשיב. התסקיר יוגש עד יום 25.10.17. בדיקת מסמכים למועד. עם קבלת התסקיר יתואם מועד לדין עם ב"כ המשיב.

15. המזיכרות תעבור העתק פרוטוקול הדיון לשירות המבחן.

16. ב"כ המשיב יעביר לשירות המבחן פרטי החלופה - זו שהוצאה בדיון, או אחרת מחוץ לתחום העיר, אם קיימת.

17. בהמשך להחלטתי במעמד הדיון, אני מורה על ביטול הדיון הקבוע למועד. המזיכרות תודיע בדחיפות לב"כ הצדדים ותבטל בדחיפות זימון המשיב משב"ס.

18. תיק החקירה יוחזר לנציג המדינה מחר באולם המעיצים.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ח, 27 ספטמבר 2017, בהעדר
הצדדים.